

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА
ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра кримінального права та процесу

МІЖНАРОДНЕ КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО
Силабус навчальної дисципліни

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Галузь знань	D Бізнес, адміністрування та право
Спеціальність	D8 Право
Освітня програма	Магістр права https://surl.li/cfhosd
Статус дисципліни	Вибіркова
Форма навчання	Денна
Рік підготовки, семестр	1 курс, 2 семестр
Обсяг дисципліни	3 кредити ЄКТС / 90 годин, у тому числі: лекційних занять – 18 годин, семінарських занять – 18 годин, самостійної роботи – 54 годин
Форма семестрового контролю	Залік
Мова викладання	Українська
Інформація про викладачів	Лекції, семінарські заняття, консультації: Плисюк Наталія Миколаївна – кандидатка юридичних наук, доцентка, професорка кафедри кримінального права та процесу n_plysiuk@univer.km.ua Профілі у наукових базах даних: ORCID https://orhid.org/0000-0001-9857-929X Google Scholar https://scholar.google.com.ua/citations?user=wsMMTPMAAAAJ&hl=uk
Розміщення курсу	Google classroom «Міжнародне кримінальне право» https://classroom.google.com/c/NTYyODI0MjQzMTQw?cjc=zedrkqk Код класу: zedrkqk
Консультації	Офлайн консультації: згідно із затвердженим розкладом; Онлайн консультації: за попередньою домовленістю електронною поштою та Google meet у робочі дні з 9.00 до 17.00

Програма навчальної дисципліни

1. Опис навчальної дисципліни

Програмні компетентності, які здобуваються під час вивчення навчальної дисципліни	Загальні компетентності ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; ЗК 3. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; ЗК 6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність); ЗК 7. Здатність приймати обґрунтовані рішення; ЗК 8. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань); ЗК 9. Здатність працювати в міжнародному контексті. Спеціальні компетентності СК 1. Здатність застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності; СК 3. Здатність аналізувати та оцінювати вплив Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практики Європейського суду з прав людини на розвиток правової системи та правозастосування в Україні; СК 5. Здатність використовувати сучасні правові доктрини та принципи у правотворчості та в процесі застосовування інститутів публічного і приватного права, а також кримінальної юстиції; СК 6. Здатність обґрунтовувати та мотивувати правові рішення, давати розгорнуту юридичну аргументацію; СК 7. Здатність застосовувати знання та розуміння основних засад (принципів) та процедур судочинства в Україні; СК 8. Здатність застосовувати медіацію та інші правові інструменти альтернативного позасудового розгляду та вирішення правових спорів; СК 9. Здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності; СК 10. Здатність ухвалювати рішення у ситуаціях, що вимагають системного, логічного та функціонального тлумачення норм права, а також розуміння особливостей практики їх застосування; СК 11. Здатність критично оцінювати ефективність представництва і захисту прав, свобод та інтересів клієнтів; СК 12. Здатність розвивати та утверджувати етичні стандарти правничої діяльності, стандарти професійної незалежності та відповідальності правника; СК 13. Здатність доносити до фахівців і нефахівців у сфері права інформацію, ідеї, зміст проблем та характер оптимальних рішень з належною аргументацією; СК 15. Здатність самостійно готувати проекти актів правозастосування, враховуючи вимоги щодо їх законності, обґрунтованості та вмотивованості.
Програмні результати навчання	РН 1. Оцінювати природу та характер суспільних процесів і явищ, і виявляти розуміння меж та механізмів їх правового регулювання; РН 2. Співвідносити сучасну систему цивілізаційних цінностей з правовими цінностями, принципами та професійними етичними стандартами; РН 3. Проводити збір, інтегрований аналіз та узагальнення матеріалів з різних джерел, включаючи наукову та професійну літературу, бази даних, цифрові, статистичні, тестові та інші, та перевіряти їх на

	достовірність, використовуючи сучасні методи дослідження; РН 6. Обґрунтовано формулювати свою правову позицію, вміти опонувати, оцінювати докази та наводити переконливі аргументи; РН 7. Дискутувати зі складних правових проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання; РН 9. Генерувати нові ідеї та використовувати сучасні технології у наданні правничих послуг; РН 10. Аналізувати взаємодію міжнародного права та міжнародно-правових систем з правовою системою України на основі усвідомлення основних сучасних правових доктрин, цінностей та принципів функціонування права; РН 11. Використовувати передові знання і методики у процесі правотворення та правозастосування інститутів публічного та приватного права і кримінальної юстиції; РН 12. Проводити порівняльно-правовий аналіз окремих інститутів права різних правових систем, враховуючи взаємозв'язок правової системи України з правовими системами Ради Європи та Європейського Союзу; РН 13. Аналізувати та оцінювати практику застосування окремих правових інститутів; РН 14. Обґрунтовувати правову позицію на різних стадіях правозастосування; РН 15. Мати практичні навички розв'язання проблем, пов'язаних з реалізацією процесуальних функцій суб'єктів правозастосування; РН 17. Інтегрувати необхідні знання та розв'язувати складні задачі правозастосування у різних сферах професійної діяльності.
Місце дисципліни в логічній схемі	<i>Попередні навчальні дисципліни:</i> - Теорія і практика кримінально-правової кваліфікації. <i>Наступні навчальні дисципліни:</i> - Застосування Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод; - Етичні стандарти правничої діяльності. <i>Дисципліна пов'язана з такими вибірковими дисциплінами:</i> - Теорія і практика кримінально-процесуального доказування; - Судова експертологія; - Теорія і практика застосування заходів кримінально-правового характеру; - Змагальні засади кримінального судочинства.
Зміст навчальної дисципліни	Тема 1. Поняття, принципи, завдання міжнародного кримінального права. Тема 2. Дія кримінальної юрисдикції в часі та просторі. Тема 3. Відповідальність у міжнародному кримінальному праві. Тема 4. Злочин та склад злочину в міжнародному кримінальному праві. Тема 5. Конвенційні злочини у міжнародному кримінальному праві. Тема 6. Міжнародний кримінальний суд в системі міжнародних кримінальних судових органів. Тема 7. Реалізація міжнародного кримінального права. Тема 8. Запобігання міжнародній злочинності.
Рекомендовані джерела для вивчення навчальної дисципліни	<i>Нормативно-правові акти та судова практика</i> 1. Конституція України від 28.06.1996. URL: http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80 2. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001 р. URL:

<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>

3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

4. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. (ч. 2 ст. 2; ст. 4 протоколу №7). URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_004

5. Конвенція країн СНД "Про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних відносинах" 1993 р. (Мінськ)2, яка для України набула чинності 14 квітня 1995 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_009

6. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_043

7. Факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські і політичні права 1966 р. URL: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/995_086

8. Європейська конвенція про видачу правопорушників, 1957 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_033

9. Європейська конвенція про нагляд за умовно засудженими або умовно звільненими правопорушниками, 1964 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_007

10. Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах, 1972 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_008

11. Європейська конвенція про передачу засуджених осіб, 1983 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_025

12. Женевські конвенції 1949 року про захист жертв війни: Женевська конвенція (I) про поліпшення долі поранених та хворих в регулярних арміях; Женевська конвенція (II) про поліпшення долі поранених, хворих і осіб, потерпілих корабельну аварію, зі складу озброєних сил на морі; Женевська конвенція (III) про поводження з військовополоненими; Женевська конвенція (IV) про захист цивільного населення під час війни. URL: <https://www.ombudsman.gov.ua/uk/zhenevski-konvenciyi-pro-zahist-zhertv-vijni-1949-roku>

13. Мінська конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах, 1993 р. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_009

14. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права від 19 грудня 1966 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_043

15. Посібник зі збору доказів для Міжнародного Кримінального Суду та документування міжнародних злочинів. Міністерство з питань тимчасово окупованих територій та ВПО. URL: <https://censs.org/wpcontent/uploads/2020/05/%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA-%D0%B4%D0%BB%D1%8F-%D0%9C%D0%9A%D0%A1.pdf>

16. Римський статут від 17 липня 1998 року. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_588

17. Факультативний протокол до Міжнародного пакту про громадянські та політичні права від 23 березня 1976 р. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_187

Література

18. Андрейченко С.С., Дрьоміна-Волок Н.В., Зелінська Н.А., Коваль Д.О. Теорія та практика міжнародного кримінального права: Підручник. Київ: Фенікс. 2017. 582 с.

	19. Актуальні проблеми кримінального законодавства України та практики його застосування: монографія / В.Я. Тацій, В.І. Борисов, Л.М. Демидова та ін.; за заг ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, Л.М. Демидової. Х.: Право, 2017. 400 с. 20. Буроменський М. Деякі судження про поняття міжнародного кримінального права. <i>Вісник Академії правових наук України</i>. 2003. № 2–3. С. 359–370. 21. Гринчак В.А. Принципи міжнародного кримінального права. <i>Прикарпатський юридичний вісник</i>. 2014. Випуск 3. С. 349–361. http://www.pjv.nuoua.od.ua/v3_2014/33.pdf 22. Житний О.О. Кримінальне право України та міжнародне кримінальне право: співвідношення, взаємодія, розмежування. <i>Право і безпека</i>. 2012. №3. С. 17–21. 23. Зелінська Н. А. Міжнародні злочини і міжнародна злочинність: монографія. Одеса: Юрид. літ-ра, 2006. 568 с. 24. Денисова Д.О. Відповідальність міжнародних організацій. Одеса: Фенікс, 2014. 323с. 25. Дрьоміна Н. В. Юрисдикція міжнародних кримінальних судів і трибуналів. Одеса: Фенікс, 2006. 223 с. 26. Краткое изложение решений консультативных заключений и постановлений Международного Суда 1997–2002 г. / Организация Объединенных Наций / Нью-Йорк. 2006, С. 169–177. URL: http://www.icj-cij.org/files/summaries/summaries-1997–2002-ru.pdf 27. Лукашук І. Імунітет щодо кримінальної юрисдикції. <i>Відомості Верховної Ради України</i>. 1998. № 4. С. 24–26. 28. Лук'янова Г., Серкевич І. Принципи міжнародного кримінального права. <i>Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Серія: "Юридичні науки"</i>. 2020. № 1. Т. 7. С. 197–203. URL: https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2020/may/21543/33.pdf 29. Попко В. В. Принципи транснаціонального кримінального права у світлі міжнародного права. <i>Актуальні проблеми міжнародних відносин</i>. 2018. Вип. 136. С. 36–59. 30. Попов М. М. Притягнення до міжнародної кримінальної відповідальності вищих посадових осіб держави. <i>Правова держава</i>. 2012. № 14. С. 264–268. 31. Ролінська В.М. Особливості джерел міжнародного кримінального права. <i>Південноукраїнський правничий часопис</i>. 2009. № 1. С. 187–197. 32. Ролінський В.І. Міжнародне кримінальне право: Загальна та Особлива частина. К.: Кафедра, 2012. 267 с. 33. Севостьянова Н.І. Звернення до Європейського суду з прав людини як реалізація права на правосуддя. О.: Фенікс, 2012. 215 с. 34. Славко А. С. Принципи міжнародного кримінального права в діяльності Міжнародного кримінального суду. <i>Правовий вісник Української академії банківської справи</i>. 2014. № 2 (11). С. 88–93. 35. Степаненко, В. І. Про поняття міжнародного кримінального права. <i>Правознавство</i>. 1982. № 3. С. 70–74. 36. Українська революція гідності, агресія РФ і міжнародне право. За заг. ред. Задорожного О. В. Київ : К.І.С, 2014. 1013 с. 37. Хавронюк М. І. Кримінальне законодавство України та інших держав континентальної Європи: порівняльний аналіз,
--	---

	проблеми гармонізації: монографія. Юрисконсульт, 2006. 1048с. URL : https://pravo.org.ua/images/documents/Contents_4.pdf 38. Червякова О. В. Відповідальність за воєнні злочини: механізми та процеси відновлення суверенітету та безпеки України. <i>Форум Права</i>, 2020. 61(2). С.150–162.
--	---

Навчальний контент

	№ теми	Назва теми	Кількість годин					
			Усього	у тому числі				
				Лекції	Сем. (прак).	Лабор.	Ін.зав.	СРС
Тематичний план навчальної дисципліни	1.	Тема 1. Поняття, принципи, завдання міжнародного кримінального права.	11	2	2			7
	2.	Тема 2. Дія кримінальної юрисдикції в часі та просторі.	11	2	2			7
	3	Тема 3. Відповідальність у міжнародному кримінальному праві.	11	2	2			7
	4	Тема 4. Злочин та склад злочину в міжнародному кримінальному праві.	15	4	4			7
	5	Тема 5. Конвенційні злочини у міжнародному кримінальному праві.	11	2	2			7
	6	Тема 6. Міжнародний кримінальний суд в системі міжнародних кримінальних судових органів	11	2	2			7
	7	Тема 7. Реалізація міжнародного кримінального права	10	2	2			6
	8	Тема 8. Запобігання міжнародній злочинності	10	2	2			6
		Всього годин:	90	18	18			54
Методи навчання та форми поточного контролю		1) традиційний усний виклад змісту теми; 2) слайдова презентація; 3) дискусія. На семінарських та практичних заняттях застосовуються: 1) дискусійне обговорення проблемних питань; 2) вирішення ситуаційних завдань (кейсів). Поточний контроль знань студентів з навчальної дисципліни може проводитися у формах: 1) усне або письмове (у тому числі тестове) бліц-опитування студентів щодо засвоєння матеріалу попередньої лекції;						

	2) усне або письмове (у тому числі тестове) опитування на семінарських заняттях; 3) перевірка виконання поточних контрольних робіт у формі тестування.
Лекційні заняття	Лекційне заняття 1 Тема: Поняття, принципи, завдання міжнародного кримінального права 1. Поняття та завдання міжнародного кримінального права. 2. Принципи міжнародного кримінального права. 3. Предмет та система міжнародного кримінального права. 4. Джерела міжнародного кримінального права. 5. Співвідношення міжнародного кримінального та національного права. Лекційне заняття 2 Тема: Дія міжнародної кримінальної юрисдикції 1. Поняття та принципи міжнародної кримінальної юрисдикції. 2. Види міжнародної кримінальної юрисдикції. 3. Імунітет щодо міжнародної кримінальної юрисдикції. 4. Співвідношення та взаємодія міжнародної та національної кримінальної юрисдикції. Лекційне заняття 3 Тема: Відповідальність у міжнародному кримінальному праві 1. Поняття та підстави міжнародно-правової кримінальної відповідальності. 2. Поняття та види міжнародних правопорушень. 3. Санкції та покарання в Міжнародному кримінальному праві. Лекційне заняття 4 Тема: Злочин та склад злочину в міжнародному кримінальному праві 1. Поняття міжнародного злочину та його ознаки. 2. Співвідношення міжнародного злочину та злочину міжнародного характеру. 3. Система міжнародних злочинів. Лекційне заняття 5 Тема: Злочин та склад злочину в міжнародному кримінальному праві 1. Об'єктивні ознаки міжнародного злочину. 2. Суб'єктивні ознаки міжнародного злочину. 3. Співучасть у міжнародному злочині. Лекційне заняття 6 Тема: Конвенційні злочини у міжнародному кримінальному праві 1. Поняття та ознаки конвенційних злочинів (злочинів міжнародного характеру). 2. Види та система конвенційних злочинів. 3. Особливості кваліфікації конвенційних злочинів. 4. Розмежування конвенційних та транснаціональних злочинів. Лекційне заняття 7 Тема: Міжнародний кримінальний суд в системі міжнародних

	кримінальних судових органів 1. Система міжнародних кримінальних судових органів та їх юрисдикція. 2. Особливості заснування МКС. Загальні засади діяльності МКС. 3. Склад та компетенція Міжнародного кримінального суду. Лекційне заняття 8 Тема: Реалізація міжнародної кримінальної відповідальності 1. Поняття та ознаки реалізації міжнародної кримінальної відповідальності. Механізми реалізації міжнародної кримінальної відповідальності. 2. Види міжнародної правової допомоги в кримінальних справах. 3. Організаційні форми співробітництва у галузі міжнародної правової допомоги в кримінальних справах. Лекційне заняття 9 Тема: Запобігання міжнародній злочинності 1. Поняття і ознаки запобігання міжнародній злочинності. Види заходів по запобіганню злочинності. 2. Методи запобіжного впливу на злочинність. 3. Основні принципи організації та діяльності по запобіганню міжнародній злочинності. 4. Міжнародні установи й організації по запобіганню злочинності.
Семінарські заняття	Семінарське заняття 1. Тема: Поняття, принципи, завдання міжнародного кримінального права <i>Питання для усного опитування та дискусії</i> 1.1. Поняття та завдання міжнародного кримінального права. 1.2. Принципи міжнародного кримінального права. 1.3. Предмет та система міжнародного кримінального права. 1.4. Джерела міжнародного кримінального права. 1.5. Співвідношення міжнародного кримінального та національного права. <i>Аудиторна письмова робота</i> Завдання 1. 1. Визначте повноваження ООН у розвитку міжнародного кримінального права. 2. Складіть таблицю співвідношення міжнародного кримінального та національного права. 3. Вирішіть письмово задачу: Задача 1. Будь-яка держава зацікавлена у покаранні злочинців. Однак з розвитком інформаційних технологій, транспорту, при відкритих кордонах та інших факторах затримати злочинців стає ефективного правосуддя повинна належати національним судам держав, на території яких скоєно злочини. Але, з огляду на те, що злочинність набула міжнародного характеру, практично всі країни беруть участь в укладенні дво- чи багатосторонніх угод для попередження, розкриття і покарання злочинів. Запитання і завдання до задачі 1: 1. Перелічіть міжнародно-правові акти, які свідчать про співробітництво держав у боротьбі зі злочинністю. 2. Які міжнародно-правові документи є обов'язковими для України? 3. Які види злочинів є найбільш поширеними у сучасному світі? Задача 2.

Громадянин України Василенко С.І. та громадянин Республіки Польща Якубовський К. на території Угорщини викрали автомобіль і продали його в Республіку Білорусь. Після цього вони за домовленістю поїхали до Німеччини і там викрали два автомобілі та продали їх у Російській Федерації. Правоохоронні органи Німеччини порушили кримінальну справу і дали запит на притягнення до відповідальності громадянина України та громадянина Республіки Польща.

Запитання і завдання до задачі 2:

1. Як буде вирішено питання про притягнення до відповідальності винних та на основі яких міжнародних угод?
2. Якщо громадянина Василенка С.І. буде затримано у Польщі, хто буде здійснювати кримінальне судочинство щодо нього?

Семінарське заняття 2.

Тема: Дія міжнародної кримінальної юрисдикції

Питання для усного опитування та дискусії

- 2.1. Поняття та значення кримінальної юрисдикції.
- 2.2. Види міжнародної кримінальної юрисдикції
- 2.3. Дія кримінальної юрисдикції у часі та просторі.
- 2.4. Імунітет щодо кримінальної юрисдикції.
- 2.5. Співвідношення та взаємодія міжнародної і національної юрисдикції.

Аудиторна письмова робота

1. Проведіть аналіз міжнародних правових актів, що регламентують дію міжнародного кримінального права у часі та просторі.
2. Визначити правові наслідки порушення імунітету представників іноземної держави.
3. Вирішіть письмово задачі:

Задача 1.

Прокоментуйте ст. 46 Європейської конвенції про захист прав та основних свобод людини 1950 р., що вступила в силу для України, а також відповідні положення ЦПК, АПК, КПК України, закону «Про виконавче провадження».

Чи обов'язкові для України постанови Європейського суду з прав людини?

Який порядок виконання рішень цього судового органу передбачений в українському законодавстві?

Які юридичні наслідки можуть виникнути при виконанні рішень Європейського суду з прав людини в Україні?

Задача 2.

Насильницький спротив проти володарів існував як в античні часи, так і в сучасний період. Після Другої світової війни перевагу здобувають спочатку партизанські дії (УПА, послідовники вчення Мао Цзе-дуна, Ернесто Че Гевари і т.д.), згодом – терористичні акти (у Північній Ірландії, Каталонії, Корсиці, Південному Тиролі, Червоні бригади в Італії, колумбійської наркомафії, Кенії до здобуття незалежності, кашмірська «Армія чистих», палестинські терористичні групи, Аль-Каїда).

Сучасна техніка та інформаційні технології допомагають терористам перешкоджати рух транспорту, пошкоджувати зв'язок, підривати функціонування державного апарату. Можна стверджувати,

що виникла специфічна субкультура з власними нормами поведінки, з диференціацією ролей.

Завдання і запитання до задачі 2.

1. Виходячи з чинних нормативно-правових актів дайте визначення тероризму.
2. У чому полягає різниця між тероризмом, терором і партизанською війною?
3. З наведених прикладів виділіть види і форми тероризму.
4. Які причини виникнення тероризму?
5. У яких нормативних актах закріплені положення, які передбачають покарання за підготовку або здійснення терористичних актів?
6. Які можуть бути наслідки терористичних актів для окремих держав і для світового співтовариства?

Задача 3.

Вирішіть суперечку між Болгарією й Ізраїлем про те, чи зберігає свою силу заява Болгарії про визнання юрисдикції на підставі факультативного застереження (п. 2 ст. 36 Статуту ООН), зроблена 1921 р. Уряд Ізраїлю, що виступав як позивач, стверджував, що юридична дія заяви, зробленої в 1921 р., відновилася згідно з п. 5 ст. 36 після того, як Болгарія знову стала учасницею Статуту, вступивши у 1955 р. до ООН.

Задача 4.

Бельгія і Нідерланди звернулись до Міжнародного Суду ООН з проханням вирішити спір, що виник між ними, з приводу суверенітету над двома ділянками території, розташованими в районі нідерландсько-бельгійського кордону з великою кількістю анклавів у межах бельгійської общини Берле-Дюк і нідерландської общини Барле-Нассау. Згідно з общинним меморандумом, що був розроблений у 1836-1841 рр., спірні ділянки були розташовані на території общини Барле-Нассау, однак меморандум-опис і карта, як додатки до конвенції про кордони 1843 р., відносять ці ділянки до общини Берле-Дюк.

Обґрунтовуючи правомірність своїх територіальних претензій, нідерландці навели наступні докази:

конвенція про кордон 1843 р. визнала існуючий статус-кво, визначений общинним меморандумом;

положення, які закріплюють обидві ділянки території за Бельгією, є недійсними, оскільки у згаданій конвенції була допущена помилка;

суверенітет Нідерландів над спірними ділянками був встановлений і ефективно здійснюється з 1843 р. через реалізацію різних заходів, які підтверджують суверенні права цієї країни стосовно таких ділянок.

Після розгляду поданих доказів Міжнародний Суд ООН 20 червня 1959 р. прийняв рішення, у якому постановив, що суверенітет над спірними ділянками території належить Бельгії.

Запитання і завдання до задачі 4:

1. Якими принципами і нормами міжнародного права керувався Міжнародний Суд ООН, приймаючи рішення на користь Бельгії?
2. Які аргументи можуть бути запропоновані для відстоювання позиції Бельгії?
3. Які види і способи встановлення державних кордонів Вам відомо?
4. Які міжнародно-правові наслідки може спричинити неправомірне відображення державного кордону на карті в меморандумі-описі?

Семінарське заняття 3.

Тема: Відповідальність у міжнародному кримінальному праві

Питання для усного опитування та дискусії

- 3.1. Поняття та підстави міжнародно-правової кримінальної відповідальності.
- 3.2. Поняття та види міжнародних правопорушень.
- 3.3. Юридична природа санкцій у МКП.
- 3.4. Поняття та види, особливості застосування покарань у МКП.

Аудиторна письмова робота

Завдання 1. Визначити об'єкт міжнародних правовідносин.

Завдання 2. Визначити юридичну природу міжнародно-правових санкцій.

Завдання 3. Опрацювати та законспектувати нюрнберзькі принципи, сформульовані Комісією міжнародного права щодо відповідальності за вчинення міжнародних злочинів.

Завдання 4. Визначити види покарань за Римським статутом. Розмежувати особливості застосування покарань Міжнародним кримінальним судом

Завдання 5. Вирішити письмово задачі:

Задача 1.

Україна є учасницею Конвенції про попередження злочинів геноциду і покарання за нього 1948 р. Якщо виникає спір з якою-небудь іншою державою-учасницею цієї Конвенції, чи може вона передати його до Міжнародного суду ООН без згоди України? Яке юридичне значення для України буде мати рішення суду?

Задача 2.

Міжнародний Суд ООН у січні 1998 р. прийняв до розгляду скаргу Лівії, яка звинувачує СІЛА і Великобританію (і частково Раду Безпеки ООН) у необґрунтованому застосуванні проти неї «повітряного ембарго» та інших суворих санкцій. Намір Суду розглянути це питання було сприйняте у Вашингтоні і Лондоні негативно: у Гаагу полетіли депеші з протестами і вимогами повернути скаргу лівійцям і відмовитися від розгляду позову.

Передісторія подій полягає у тому, що в 1998 р. під час прольоту над Шотландією вибухнув рейсовий літак авіакомпанії «Пан-Американ», причому загинуло 270 пасажирів і члени екіпажу. Після детального розслідування причин авіакатастрофи у здійсненні теракту було звинувачено двох лівійців - ймовірно, агентів таємної служби уряду Муаммара Каддафі. Вашингтон і Лондон в ультимативній формі вимагали у Лівії негайної їх видачі, однак лівійська влада відмовилась це зробити, запропонувавши зустрічні варіанти: судити звинувачених у Лівії або в будь-якій нейтральній державі. Створена на той час Асоціація родичів загиблих пасажирів заявила про прийнятність такої пропозиції. Але СІЛА і Великобританія не тільки відкинули ці варіанти судового розгляду, але і досягли прийняття у Раді Безпеки ООН рішення про застосування відносно Лівії санкцій у вигляді заходів, не пов'язаних з використанням проти неї збройних сил, оскільки її

позиція з цього питання об'єктивно порушує мир і міжнародну безпеку.

Протягом майже усього періоду з моменту авіакатастрофи лівійці наполягали на своєму праві бути заслуханими в авторитетній міжнародній судовій установі, якою є Міжнародний Суд ООН, створений саме для розв'язання конфліктних ситуацій між державами. Знадобилось 9 років, щоб Суд прийняв нарешті до розгляду вимогу Тріполі вирішити це питання.

Зміст клопотання Лівії полягає у наступному: вона вважає висунуті проти неї звинувачення у порушенні Монреальської конвенції про боротьбу з незаконними актами, спрямованими проти безпеки цивільної авіації, цілком необґрунтованими, оскільки а її сторони будь-яких порушень конвенції не було вчинено. Згідно з її умовами, особи, які підозрюються у здійсненні терористичного акту, видачі яких прагнули американські та англійські органи влади, повинні бути притягнені до судової відповідальності у країні свого громадянства і не підлягають передачі іншій державі. Як стверджують лівійці, вони не ухиляються від судового розгляду, але бажають, щоб це відбувалось відповідно до прийнятих норм міжнародного права.

Запитання і завдання до задачі 2.

1. Якими повноваженнями наділений Міжнародний Суд ООН згідно зі Статутом ООН і як ці повноваження деталізовані у Статуті Міжнародного Суду ООН?
2. Чи мають право держави-члени ООН доручати вирішення спорів, що виникли між ними, іншим судовим установам, ніж Міжнародний Суд ООН, і на основі яких нормативних документів?
3. Чи обґрунтовані вимоги США до Великобританії, адресовані Міжнародному Суду ООН, повернути Лівії її скаргу на застосування цими двома країнами щодо неї санкцій економічного характеру?
4. Чи вмотивована скарга Лівії про незаконність застосованих проти неї заходів впливу (санкцій), не пов'язаних із застосуванням збройних сил?
5. Чи справедливе посилення Лівії на Монреальську Конвенцію як підставу для звільнення її від відповідальності за дії фізичних осіб, які є її громадянами, проти об'єктів цивільної авіації?
6. Які заходи можна застосовувати за рішенням Ради Безпеки ООН у випадках виникнення загрози миру і безпеці у зв'язку з діями будь-якої держави?
7. Які види покарання передбачає національне законодавство за здійснення терористичних актів?

Семінарське заняття 4

Тема: Злочин та склад злочину в міжнародному кримінальному праві

Питання для усного опитування та дискусії

- 4.1. Поняття міжнародного злочину та його ознаки.
- 4.2. Система міжнародних злочинів.
- 4.3. Суб'єкти міжнародного злочину.
- 4.4. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки міжнародного злочину.

4.5. Співучасть у міжнародному злочині.

Аудиторна письмова робота

Завдання 1. Скласти по 2-3 приклади і записати вчинення міжнародного злочину. Вирішити ситуації.

Завдання 2. Розмежувати ознаки міжнародних злочинів та злочинів міжнародного характеру.

Завдання 3. Визначити особливості співучасті при вчиненні міжнародних злочинів.

Семінарське заняття 5

Тема: Злочини та склад злочину в міжнародному кримінальному праві

Аудиторна письмова робота

Вирішіть письмово задачі:

Задача 1.

Громадянин Російської Федерації Іванов С.Д. вчинив замах на життя прем'єр-міністра України та членів його сім'ї. Іванов С.Д. був затриманий місцевими правоохоронними органами і згодом було порушено кримінальну справу проти нього.

Органи влади Російської Федерації звернулись із запитом про передачу їм Іванова С.Д. для притягнення його до кримінальної відповідальності і для відбування покарання на території і за законами держави його громадянства. Згодом надійшли аналогічні запити про видачу Іванова С.Д. від міністерств юстиції Республіки Білорусь і Молдови, де він також скоїв ряд злочинів, за які передбачено їх національними законами притягнення до кримінальної відповідальності.

Запитання до задачі 1:

1. До якої групи злочинів належить замах на життя вищих посадових осіб держави? Чи передбачена екстрадиція за такі види злочинів?

2. Наведіть приклади закріплених у національному законодавстві України норм про видачу злочинців.

3. Чи єдиний порядок видачі злочинців - громадян України, іноземців та осіб без громадянства - Україною іншим державам?

4. Якими обставинами повинні керуватись компетентні органи України, за умови прийнятого рішення про екстрадицію, при виборі держави, якій буде передано Іванова С.Д.?

5. Чи зобов'язана держава аргументувати причини відмови в екстрадиції злочинця?

6. Чи зобов'язана держава вилучати і передавати іншій стороні речі, якими на час арешту володів злочинець?

Задача 2.

На даний час запроваджено спрощений порядок повернення в Україну громадян, які стали жертвами злочинів, пов'язаних з торгівлею людьми, сексуальною та іншою експлуатацією. У разі втрати паспортів

консульські установи України у стислі терміни вирішують безпосередньо з відділами громадянства, паспортної та імміграційної служби МВС України питання підтвердження особи громадянина та для подальшого документування його закордонною установою свідоцтвом на повернення в Україну.

Існують також домовленості з Міжнародною організацією з міграції про взаємодію у допомозі жертвам торгівлі людьми і сексуальної експлуатації та у поверненні українських громадян на Батьківщину.

Запитання і завдання до задачі 2.

1. Чи уповноважені консульські установи та посадові особи виконувати обов'язки адвокатів, юридичних консультантів, туристичних агентів, перекладачів тощо, надавати матеріальну допомогу, послуги з працевлаштування, отримання дозволу на проживання чи іноземного громадянства?

2. Перелічіть міжнародно-правові документи та національні нормативно-правові акти, які передбачають покарання за такі види злочинів?

3. Назвіть міжнародні міжурядові, міжнародні неурядові організації, громадські об'єднання, які надають допомогу постраждалим від торгівлі дітьми, жінками, сексуальної експлуатації, незаконної трансплантації органів тощо.

Семінарське заняття 6

Тема: Конвенційні злочини у міжнародному кримінальному праві

Питання для усного опитування та дискусії

6.1. Поняття конвенційних злочинів (злочинів міжнародного характеру).

6.2. Види конвенційних злочинів. Система конвенційних злочинів.

6.3. Особливості кваліфікації конвенційних злочинів.

6.4. Розмежування конвенційних та транснаціональних злочинів.

6.5. Кваліфікація діянь, вчинених за наявності обставин, які усувають кримінальну протиправність діяння, передбачених нормами Особливої частини КК.

Аудиторна письмова робота

Завдання 1. Опрацювати Конвенції, які визначають склади злочинів, які визнаються конвенційними у міжнародному кримінальному праві.

Завдання 2. Здійснити розподіл конвенційних злочинів за об'єктом посягання.

Завдання 3. Навести спільні та відмінні ознаки конвенційних і транснаціональних злочинів.

Завдання 4. Вирішіть письмово задачі:

Задача 1.

Абу Дауд, підозрюваний в організації масових убивств ізраїльських атлетів на Олімпійських іграх у Мюнхені (1972 р.), з фальшивими документами прибув до Франції у 1977 р., де був заарештований. Уряди ФРН та Ізраїлю заявили про намір домовитися про видачу терориста. Крім злочинів, скоєних у Мюнхені у 1972 р., ізраїльська влада звинувачувала Абу Дауду у вчиненні терористичних

актів у Ізраїлі. Французька влада у позачерговому порядку організувала слухання справи Абу Дауду, але за відсутності достатніх підстав терорист був звільнений з-під варти і відправлений до Алжиру, де йому було надано притулок.

Запитання до задачі 1:

1. Дайте оцінку даному випадку.
2. Зазначте підстави для видачі осіб, які вчинили кримінальні злочини міжнародного характеру.
3. Які підстави для відмови у видачі?

Задача 2.

У спорі про континентальний шельф Егейського моря Міжнародний суд зіткнувся з безпрецедентним випадком, коли одна із сторін - Греція - вирішила обрати суддю *ad hoc*, тоді як Туреччина утрималася від участі в судовому розгляді. У такій ситуації можна було стверджувати, що участь у суді *ad hoc* тільки від однієї сторони могло порушити рівновагу в складі Суду і нашкодити принципу рівноваги сторін.

Запитання і завдання до задачі 2.

1. Яка Ваша точка зору з даного питання (обґрунтуйте її з посиланнями на міжнародно-правові документи)?
2. Як Ви розумієте використанням суддів *ad hoc* при розгляді справ у Міжнародному суді ООН?

Семінарське заняття 7

Тема: Міжнародний кримінальний суд в системі міжнародних кримінальних судових органів

Питання для усного опитування та дискусії

- 7.1. Особливості заснування Міжнародного кримінального суду.
- 6.2. Система міжнародних кримінальних судових органів та їх юрисдикція.
- 6.3. Склад та компетенція Міжнародного кримінального суду.

Аудиторна письмова робота

Завдання 1. З'ясувати та записати концепцію множинності міжнародних кримінальних судів.

Завдання 2. Визначте склад та повноваження Міжнародного суду ООН.

Завдання 3. Ознайомтесь із Римським Статутом МКС та Статутом Міжнародного суду ООН.

Завдання 4. Вирішіть письмово задачі:

Задача 1

При розгляді індо-португальської спору про право проходу через територію Індії Міжнародний кримінальний суд прийшов до висновку, що зроблені відповідно до п. 2 ст. 36 Статуту Міжнародного кримінального суду заяви про визнання його обов'язкової юрисдикції, включаючи супровідні їх застереження, одразу набувають юридичної чинності *ipso facto* і без необхідності висновку спеціальної угоди відносно всіх інших держав, що прийняли так само зобов'язання, причому навіть до того, як будуть отримані тексти зазначених заяв, тобто без надання таким державам можливостей виробити свою

	позицію стосовно цих застережень. Запитання і завдання до задачі 1. 1. Назвіть основні форми визнання юрисдикції Міжнародного кримінального суду. 2. Яка форма визнання юрисдикції Міжнародного кримінального суду має місце в даному випадку? Задача 2. Держсекретар США М. Олбрайт засудила більшість країн-членів СНД і солідарні з ними країни за їх заяви про необхідність вирішення іракської проблеми дипломатичними методами. Запитання і завдання до задачі 2. 1. Чи узгоджується точка зору Держсекретаря США з положеннями міжнародно-правових актів, які можуть бути застосовані до ситуації, що виникла? 2. Які конкретні методи урегулювання іракської проблеми можуть бути запропоновані у даній ситуації? 3. З дотриманням яких процедурних правил можуть бути використані методи вирішення міждержавних суперечок у контексті положень Статуту ООН? Задача 3. ООН і одна з держав, що розвиваються, уклали угоду, де передбачалася допомога цій державі з боку ООН при реалізації програми в сфері початкової освіти. Між сторонами угоди виникла суперечка про її застосування і тлумачення. ООН передала суперечку до Міжнародного суду ООН, оскільки всі суперечки, у яких бере участь ООН, повинні, на її переконання, розв'язуватися саме нею. Таке рішення ООН було обґрунтовано ще і тим, що держава - інша сторона суперечки — визнає юрисдикцію Суду обов'язковою. Справді, держава зробила заяву відповідно до ст. 36 Статуту Міжнародного кримінального суду про визнання юрисдикції даного Суду обов'язковою. Однак у даному випадку вона категорично заперечувала проти передачі суперечки до Міжнародного кримінального суду і вважала, що швидше й ефективніше можна вирішити суперечку шляхом переговорів. Запитання і завдання до задачі 3. 1. Чи буде суперечка прийнята до розгляду Міжнародним кримінальним судом? Семінарське заняття 8 Тема: Реалізація міжнародного кримінального права <i>Питання для усного опитування та дискусії</i> 7.1.8.1. Поняття, види та форми міжнародної правової допомоги в кримінальних справах. 7.2. Міжнародна правова допомога у кримінальних справах як предмет правового регулювання двосторонніх та багатосторонніх договорів. 7.3. Поняття та передумови міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю.
--	--

	7.4.Офіційні та неурядові міжнародні організації в боротьбі зі злочинністю. <u>Аудиторна письмова робота</u> Завдання 1. Визначте місце екстрадиції у міжнародному кримінальному праві. Завдання 2. Проаналізуйте роль ООН в організації співробітництва держав у сфері боротьби з міжнародною злочинністю. Завдання 3. Проаналізуйте нормативно-правове регулювання міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Завдання 4. Визначте принципи роботи офіційних та неурядових міжнародних організації в боротьбі зі злочинністю і особливості їх взаємодії. Задача 1. З огляду на неефективність дипломатичних каналів у міжнародному співробітництві поліцейських відомств і потребу у встановленні між ними безпосередніх контактів було прийнято рішення про створення Міжнародної комісії кримінальної поліції, і 1923 р. прийнято її Статут. Однак з 1956 р. розпочинається нова історія Інтерполу. Запитання і завдання до задачі 1. 1. Перелічіть інші міжнародні організації, основним завданням яких є сприяння співробітництву держав у боротьбі зі злочинністю. 2. Охарактеризуйте діяльність Інтерполу протягом 1923 - 1956 рр. 3. Яка організаційна структура Інтерполу? 4. Які основні завдання і напрями діяльності Інтерполу? 5. Що таке «червоний циркуляр», «зелений циркуляр», «синій циркуляр», «чорний циркуляр»? Задача 2. З метою попередження міграції злочинності укладено чимало міжнародних договорів на дво- чи багатосторонній основі, які стосуються екстрадиції. Так, одним з найбільш фундаментальних і універсальних договорів є Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 р., що передбачає зобов'язання сторін видавати одна одній, з урахуванням положень викладених у конвенції, усіх осіб, які переслідуються компетентними органами запитуючої сторони за вчинення злочину або які розшукуються цими органами з метою виконання вироку. Запитання і завдання до задачі 2. 1. Надайте визначення екстрадиції, виходячи з чинних нормативно-правових документів. 2. Чи були зроблені Україною застереження при ратифікації Європейської конвенції про видачу правопорушників 1957 р.? У чому вони полягають? 3. За яких підстав здійснюється екстрадиція? 4. За яких умов екстрадиція не здійснюється?
--	--

	Семінарське заняття 9 Тема: Запобігання міжнародній злочинності <u>Питання для усного опитування та дискусії</u> 8.1. Поняття та система запобігання злочинності 8.2. Форми міжнародної злочинності. 8.3. Загально кримінальна злочинність у міжнародній спільноті. 8.4. Особливості запобігання міжнародній злочинності. <u>Аудиторна письмова робота</u> Завдання 1. Проаналізуйте причини міжнародної злочинності. Завдання 2. Визначте форми міжнародної злочинності. Завдання 3. Проаналізуйте форми та методи запобігання міжнародній злочинності.
Самостійна робота студентів	Самостійна робота студента полягає у виконанні індивідуального завдання у формі індивідуального завдання (реферату). Завдання обирається студентом на початку семестру і виконується за усталеними вимогами. Індивідуальне завдання студентів денної та заочної форми навчання виконується у межах годин, відведених для самостійної роботи студента. Тема завдання обирається студентом добровільно і закріплюється за студентом викладачем на початку семестру. Підготовка індивідуального завдання у такій формі передбачає: - підбір та опрацювання літератури за темою; - складання плану роботи (вступ, <i>перше (друге) питання</i> - розкриття теоретичних аспектів проблеми, <i>друге (третє) питання</i> - аналіз фактичних та статистичних даних, висновки, список використаної літератури та інформаційних джерел); - виклад основних ідей та пропозицій авторів; - презентація індивідуального завдання на семінарських заняттях (виступ до 5 хвилин). Теми рефератів 1. Співвідношення міжнародного кримінального та національного права. 2. Зв'язок міжнародного кримінального права з іншими галузями міжнародного права. 3. Екстратериторіальна дія кримінального процесуального права держав. 4. Суб'єкти міжнародної кримінальної відповідальності при вчиненні міжнародних злочинів. 5. Поняття та ознаки міжнародного злочину. 6. Особливості відповідальності за геноцид в міжнародному кримінальному праві. 7. Особливості відповідальності за агресію в міжнародному кримінальному праві. 8. Особливості відповідальності за воєнні злочини в міжнародному кримінальному праві. 9. Особливості відповідальності за злочини проти людяності в міжнародному кримінальному праві. 10. Особливості відповідальності за окремі конвенційні (злочини міжнародного характеру). 11. Злочини, які є проявом міжнародного тероризму. 12. Злочини, які посягають на волю людини в міжнародному кримінальному праві. 13. Злочини, які посягають на громадську безпеку в міжнародному

	кримінальному праві. 14. Злочини, які посягають на здоров'я населення та суспільну моральність в міжнародному кримінальному праві. 15. Злочини економічного характеру в міжнародному кримінальному праві. 16. Міжнародний кримінальний суд у системі органів міжнародної кримінальної юрисдикції. 17. Взаємодія Міжнародного кримінального суду і національних судів. 18. Склад та повноваження Міжнародного кримінального суду. 19. Заснування міжнародного кримінального суду. 20. Взаємодія міжнародного кримінального суду з ООН. 21. Офіційні та неурядові міжнародні організації в боротьбі зі злочинністю. 22. Сутність поняття «міжнародна правова допомога у кримінальних справах». 23. Міжнародна правова допомога у кримінальних справах як предмет правового регулювання двосторонніх та багатосторонніх договорів. 24. Форми міжнародної правової допомоги у кримінальних справах. 25. Стан та перспективи розвитку міжнародного співробітництва України у сфері боротьби зі злочинністю. Видача злочинців (екстрадиція) у міжнародному кримінальному праві. 26. Форми міжнародної злочинності. 27. Особливості запобігання міжнародній злочинності. 28. Загально кримінальна злочинність у міжнародній спільноті. 29. Напрями міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю. Методичні рекомендації до виконання індивідуальних завдань Метою виконання індивідуальних завдань є закріплення і систематизація студентами отриманих знань у процесі участі в аудиторних заняттях і самостійної роботи. Для виконання індивідуальних завдань студенти повинні використовувати законодавчі та підзаконні акти, інструктивно-методичні матеріали, науково-монографічну літературу, статистичні дані, аналітичну інформацію. Реферат виконується комп'ютерним способом з одностороннім розміщенням тексту на папері формату А 4 (210 мм х 297 мм) з дотриманням прийнятих у діловодстві стандартних берегів: лівого – 30 мм, верхнього та нижнього – 20 мм, правого – не менше 10 мм. Обсяг завдання має забезпечувати належне висвітлення теми і не повинен перевищувати 15-20 сторінок друкованого тексту шрифтом Times New Roman кеглем 14 з міжрядковим інтервалом 1,5. Завдання повинно бути структурованою, тобто після титульного аркуша містити: план, вступ, два (три) розділи, висновки, список використаних джерел. Складові частини роботи не обов'язково починати з нового аркуша. Розділи плану роботи формулюються самостійно студентом як найважливіші напрями розкриття її теми.
--	--

Політика та контроль

Політика щодо дедлайнів та здобуття балів за пропущені заняття	Перескладання лекцій та семінарських занять відбувається у порядку, визначеному Положенням про організацію освітнього процесу у ХУУП імені Леоніда Юзькова (https://cutt.ly/FtC24tq0). Перескладання лекції: виконання презентації по питаннях теми пропущеної лекції.
---	---

	Перескладання семінарського заняття: усне опитування по питаннях пропущеного семінару та проходження тестування.
Підсумковий контроль	Питання для підготовки до підсумкового контролю 1. Поняття міжнародного кримінального права. 2. Завдання міжнародного кримінального права. 3. Предмет та система міжнародного кримінального права. 4. Особливості методу регулювання міжнародного кримінального права. 5. Принципи міжнародного кримінального права. 6. Джерела міжнародного кримінального права. 7. Співвідношення міжнародного кримінального та національного права. 8. Завдання міжнародного кримінального права. 9. Зв'язок міжнародного кримінального права з іншими галузями міжнародного права. 10. Дія міжнародної кримінальної юрисдикції в часі. 11. Дія міжнародної кримінальної юрисдикції в просторі. 12. Поняття відповідальності в міжнародному кримінальному праві. 13. Підстави міжнародної кримінальної відповідальності. 14. Поняття та види міжнародних правопорушень. 15. Санкції та покарання в міжнародному кримінальному праві. 16. Поняття міжнародного злочину. 17. Ознаки міжнародного злочину. 18. Об'єктивні ознаки міжнародного злочину. 19. Суб'єктивні ознаки міжнародного злочину. 20. Суб'єкт міжнародного злочину. 21. Співучасть у міжнародному злочині. 22. Поняття злочину міжнародного характеру (конвенційного злочину). 23. Відповідальність за окремі злочини міжнародного характеру. 24. Злочини, які є проявом міжнародного тероризму. 25. Злочини, які посягають на волю людини. 26. Злочини, які посягають на громадську безпеку. 27. Злочини, які посягають на здоров'я населення та суспільну моральність. 28. Злочини економічного характеру. 29. Міжнародний кримінальний суд у системі міжнародної кримінальної юстиції. 30. Міжнародний кримінальний суд і національні суди. 31. Склад та повноваження Міжнародного кримінального суду. 32. Міжнародний кримінальний суд у відношенні міжнародних злочинів, вчинених особами, які діють у приватному порядку. 33. Міжнародний кримінальний суд у відношенні міжнародних злочинів, вчинених представниками держави. 34. Заснування міжнародного кримінального суду. 35. Взаємодія міжнародного кримінального суду з ООН. 36. Постійний характер міжнародного кримінального суду. 37. Право, яке застосовується міжнародним кримінальним судом. 38. Поняття агресії у міжнародному кримінальному праві. 39. Офіційні та неурядові міжнародні організації в боротьбі зі злочинністю. 40. Сутність поняття «міжнародна правова допомога у кримінальних справах».

	41. Міжнародна правова допомога у кримінальних справах як предмет правового регулювання двосторонніх та багатосторонніх договорів. 42. Форми міжнародної правової допомоги у кримінальних справах. 43. Стан та перспективи розвитку міжнародного співробітництва України у сфері боротьби зі злочинністю. 44. Видача злочинців (екстрадиція) у міжнародному кримінальному праві. 45. Форми міжнародної злочинності. 46. Особливості запобігання міжнародній злочинності. 47. Загально кримінальна злочинність у міжнародній спільноті. 48. Напрями міжнародної співпраці у боротьбі зі злочинністю. 49. Попередження злочинності та контроль над злочинністю. 50. Правоохоронна діяльність у боротьбі зі злочинністю.
Критерії оцінювання	Оцінювання здійснюється відповідно до Положенням про організацію освітнього процесу у ХУУП імені Леоніда Юзькова (https://cutt.ly/FtC24tq0). Нарахування балів студентам з навчальної дисципліни здійснюється відповідно до такої схеми: <pre> graph TD A[Вивчення навчальної дисципліни] --> B[100 балів] B --> C[Очна денна, вечірня форма навчання] B --> D[Заочна дистанційна форма навчання] C --> E[до 10 балів – за результатами навчання під час лекцій] D --> F[до 5 балів – за результатами навчання під час лекцій] E --> G[до 30 балів – за результатами навчання під час семінарських практичних, лабораторних занять] F --> H[до 25 балів – за результатами навчання під час семінарських практичних, лабораторних занять] G --> I[до 20 балів – за результатами самостійної роботи] H --> J[до 30 балів – за результатами самостійної роботи] I --> K[до 40 балів – за результатами складання семестрового контролю] J --> K </pre> Підсумковий семестровий контроль з дисципліни проводиться у формі письмового заліку. У випадку необхідності проведення заліку онлайн, він проводиться у формі тестування із застосуванням комп'ютерних технологій в режимі реального часу. До семестрового контролю допускаються здобувачі освіти, які до дати завершення теоретичного навчання у відповідному семестрі накопичили за поточний контроль не менше 36 балів. Семестрова оцінка з навчальної дисципліни обчислюється шляхом додавання набраних здобувачем вищої освіти балів з поточного та семестрового контролю. За умови, якщо здобувач вищої освіти накопичив за поточний контроль 20-35 балів він допускається до складання екзамену створений деканом факультету комісії. Якщо здобувач вищої освіти до дати завершення теоретичного навчання у

	відповідному семестрі накопичив за поточний контроль менше 20 балів, йому у відомості виставляється підсумкова оцінка «F» і такий здобувач має право на повторне вивчення відповідної навчальної дисципліни.
Можливість визнання результатів неформальної освіти	Результати неформальної освіти здобувача (участь у вебінарах, курсах, круглих столах, інших заходах за тематикою пов'язаною із вивченням навчальної дисципліни) можуть бути визнані у порядку, визначеному Положенням про порядок визнання результатів навчання у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти (https://cutt.ly/Ee8mmyUb). Результати неформальної освіти здобувача можуть бути визнані шляхом повного або часткового зарахування балів за самостійну роботу.
Політика академічної доброчесності	Розділ «Академічна доброчесність» на сайті Університету (https://surl.li/eqbt0y) Кодекс академічної доброчесності Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова (https://cutt.ly/5rMH6Rjj). Положення про систему запобігання академічному плагіату в академічних та наукових текстах у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова (https://cutt.ly/8rMH7UJZ)
Політика врегулювання конфліктів	Етичний кодекс Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова (https://surl.li/xddcxm). Процедура звернення з апеляцією на результати підсумкового контролю передбачена п. 3.8.8 Положення про організацію освітнього процесу у ХУУП імені Леоніда Юзькова (https://cutt.ly/FtC24tq0).
Зворотній зв'язок	1. Під час аудиторних занять, консультацій. 2. За допомогою анкетування після завершення вивчення навчальної дисципліни, регулярних анкетувань студентів, що проводяться в університеті. 3. На корпоративну електронну пошту n_plysiuk@univer.km.ua

РОЗРОБНИК професорка кафедри кримінального права та процесу, кандидатка юридичних наук, доцентка **Наталія ПЛИСЮК**

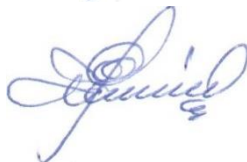
СХВАЛЕНО рішення кафедри кримінального права та процесу від 17 червня 2026 року, протокол № 16.

Завідувач кафедри кримінального права та процесу

Сергій КРУШИНСЬКИЙ

**Погоджено
Гарант освітньої програми**

Сергій КРУШИНСЬКИЙ

Обліковий обсяг – 1,3 ум.др.арк.